

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220010582
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4220010582.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci R. T., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti R. T. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 28.11.2022, sp. zn. 1Nt/27/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre, 26. januára 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť R. T. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) podľa § 73 odsek 1 Trestného zákona uložil R. T. ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť R. T., ktorú písomne odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom mu ustanoveného obhajcu.

V dôvodoch sťažnosti sa v súhrne poukazovalo predovšetkým na to, že neboli splnené zákonné podmienky na uloženie ochranného opatrenia - ochranného liečenia v zmysle § 73 odsek 1 Trestného zákona.

Sťažovateľ mal tiež napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné a arbitrárne pre nedostatočné odôvodnenie.

Konkrétne poukazoval na to, že v zmysle znaleckého posudku sa jeho pobyt môže stať nebezpečným, avšak v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že od spáchania skutku uplynuli takmer tri roky, počas ktorej nespáchal žiadny trestný čin a ani priestupok, preto za daných okolností je napadnuté rozhodnutie a tiež obmedzenie jeho osobnej slobody uložením ochranného liečenia ústavnou formou nesprávne a aj ústavne neudržateľné.

Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a návrh na uloženie ochranného liečenia zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého, proti ktorému R. T. podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Z predloženého dôkazového materiálu vyplýva, že uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno z 5. novembra 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24. novembra 2020 pod číslom sp. zn. 1Pv 229/20/4401-17 bolo proti R. T. podľa § 215 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku pre skutok právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona zastavené trestné stíhanie z dôvodu, že obvinený R. T. nebol v čase činu trestne zodpovedný pre nepričetnosť.

Uvedenému rozhodnutiu predchádzalo znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychiatrie (MUDr. Líviou Katonovou) za účelom skúmania duševného stavu menovaného, pričom bolo zistené, že obvinený v čase spáchania skutku trpel závažnou duševnou poruchou a to tzv. trvalou bludnou poruchou, ktorá mala závažný vplyv tak na jeho rozpoznávaciu, ako aj ovládaciu zložku, pričom obe boli značne narušené. V dôsledku uvedeného obvinený v čase spáchania skutku nedokázal svoje konanie ovládať, a táto duševná porucha patologicky ovplyvňuje jeho správanie. V dôsledku uvedeného ochorenia, znalkyňa skonštatovala, že obvinený z psychiatrického hľadiska sa môže pre spoločnosť stať nebezpečný, a preto navrhla uloženie mu ochranného psychiatrického liečenia.

Znalkyňa na verejnom zasadnutí okresného súdu zotrvala na záveroch už písomne podaného znaleckého posudku, a okrem tam rozvedeného len v ďalšom skonštatovala, že u R. T. je naďalej indikované, aby absolvoval ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Ambulantný psychiater menovanej osoby MUDr. Dária Strhanová potvrdila, že Šubín vzhľadom na jeho trvalú duševnú poruchu, vyžaduje neustále liečbu liekmi, inak môže dôjsť k dekompenzácii a narušeniu integrity osobnosti. Odmieťa však akúkoľvek liečbu, nemá pocit chorobnosti.

Svedkyňa uviedla tiež, že setra T. ju telefonicky žiadala o pomoc, lebo menovaný sa správal agresívne. V obdobnom duchu ohľadne nespôlupráce R. T. v ambulantnej liečbe sa vyjadril aj psychiater MUDr. Radovan Vaškovský.

Podľa § 73 odsek 1 Trestného zákona súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 odsek 2 písmeno c/ a § 40 odsek 1 písmeno c/ alebo ak páchatel činu ináč trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru psychiatrie, ako i z jeho ústneho podania na verejnom zasadnutí niet pochybností o tom, že duševná porucha u R. T. je takého charakteru, že bez riadneho dodržiavania liečebného procesu, t.j. bez riadneho užívania liekov v spojitosti s pravidelnými kontrolami v rámci ambulantného dohľadu, by bola jeho osoba i do budúca nebezpečnou pre spoločnosť. Presvedčenie správnosti jeho konania nie je korigovateľné, nie je možné vyvrátiť žiadnymi logickými argumentami, pričom pod vplyvom chorobného myšlienkového záveru jedná bez pocitu škodlivosti, či nezmyselnosti svojho konania, ktoré môže viesť k ohrozeniu zdravia či života okolia.

Uvedená obava zo strany R. T., ako páchatela činu ináč trestného, rezultuje nielen zo zistení znalca - psychiatra, ale predovšetkým i z charakteru činu, ktorý bol predmetom vyšetrovania, t.j. trestného činu násilnej povahy, ktorý bol páchaný na osobe blízkej vo vzťahu k obvinenému.

Nadriadený súd dospel k totožnému záveru ako súd prvého stupňa, že zhodnotiac všetky dôkazy prichádzajúce do úvahy v predmetnom prípade, najmä po zhodnotení celého znaleckého dôkazu vykonaného vyšetrením duševného stavu menovaného komplexne, je reálne odôvodnená obava, že bez uloženia ochranného opatrenia - ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou liečby, možno predpokladať s poukazom na charakter jeho duševnej poruchy, že bude v násilnom konaní pokračovať.

Dôvodne preto súd prvého stupňa vyhovel návrhu okresného prokurátora na uloženie ochranného liečenia R. T., a v zmysle § 73 odsek 1 Trestného zákona rozhodol o jej uložení.

Z uvedených dôvodov považoval nadriadený súd napadnuté uznesenie za správne a zákonné a sťažnosť R. T. ako nedôvodnú zamietol, pretože nezistil ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.